

[Kalmæs]

Med dette lovforslag vil boligministeren tiltage sig magt, så det ikke er nødvendigt at forhandle, det vil være nok at diktere. Folk skal være nødt til at rette sig ind uanset urimelighederne.

På grund af regeringens boligpolitik med meget begrænset almennyttigt byggeri er der en sådan mangel på lejligheder, at man ikke bare kan flytte, og med regeringens lønpolitik sker der jævnt hen en sænkning af real-lønnen. Hvad skal beboerne gøre, når de erkender, at de ikke kan betale deres husleje?

For beboerne på kollegierne synes boligministeren åbenbart ikke at de allerede nævnte sanktionsmuligheder er nok. Det hænger muligvis sammen med, at de uddannelsessøgendes økonomi er langt ringere end den øvrige befolkning; derfor skal der endnu hårdere sanktioner til for at gennemtvinge, at de alligevel betaler huslejen. Boligministeren forlanger derfor bemyndigelse til simpelt hen totalt at fjerne deres uddannelsesstøtte, både stipendier og lån, uden uddannelsesstøtte, som i forvejen er så ringe, at man ikke har nogen jordisk chance for at leve af den, altså både betale husleje og samtidig leve og uddanne sig.

Hver for sig mener vi at disse indgreb med løntilbageholdelser og tilbageholdelse af studiestøtte er horrible, men sammenholdt mener vi, at billedet bliver endnu værre. Det har været almindelig retspraksis, at samme forseelse imødegås med samme sanktion, men efter lovforslaget er det anderledes. Lønmodtagerne i det almennyttige byggeri kan få tilbageholdt op til 15 pct. af den udbetalte løn, men beboerne i et kollegium kan miste hele deres uddannelsesstøtte. Hvorfor er der så langt grovere økonomiske indgreb imod kollegianerne? På hvilken måde er kollegianernes forseelse større end den forseelse, som lønmodtagere i almennyttigt byggeri begår?

At boligministeren vil inddrage hele uddannelsesstøtten, svarer i realiteten til, at boligministeren ville inddrage hele pensionen for pensionister, som måtte deltage i huslejeboycot. Jeg vil da godt spørge ministeren, om ministeren også overvejer at inddrage pensionen, hvis det er pensionister. Hvorfor har man ikke taget den, ligesom man gør det fra de uddannelsessøgende? Hvilken forskel er der?

Og hvorfor er der slet ingen nye indgrebsmuligheder over for private erhvervsdrivende, som bor i almennyttigt byggeri? Hvordan er boligministeren kommet frem til denne rangfølge i de nye økonomiske indgreb: kollegianere 100 pct. lønmodtagere 15 pct., selvstændige 0 pct.? Jeg vil gerne høre nogle svar her i salen fra boligministeren på de spørgsmål.

Så er spørgsmålet, hvad boligministeren burde gøre i stedet for at fremsætte dette magtkoncentrerende og undertrykkende lovforslag. Boligministeren burde forhandle med lejerne og sikre en støtte, der kunne give en rimelig husleje. Vi ved alle sammen, at støtten til parcelhusejerne gennem rentefradragsretten er langt, langt større end støtten til lejerne. Hvorfor skal denne støtte være så ulige fordelt, at beboere i almennyttigt byggeri og i kollegier i årevis har været tvunget til aktion for at få myndigheder og skiftende boligministre i tale?

Det kunne være rimeligt, når uddannelsessøgende er en af de hårdest ramte grupper, at man så søgte at forbedre deres boligforhold, f. eks. ved at lave en ordning som den, der er lavet for pensionister, at uddannelsessøgende maksimalt skulle betale 15 pct. af deres indtægt i husleje ligesom pensionister. Det kunne være rimeligt.

SF kan ikke medvirke til at gennemføre boligministerens lovforslag.

Dræbye (RV):

Når man følger debatten om forskellige huslejeaktioner, kan man godt få det indtryk, at muligheden for at lave huslejeboycot skulle være en menneskeret eller måske en borgerret i det danske samfund, og at indgreb imod den altså har samme karakter som indgreb i menneskerettigheder. Men det er nok at overdrive det juridiske grundlag for de huslejeaktioner, som finder sted. Mere korrekt er der tale om et brud på en indgået aftale, og vel at mærke ikke et brud af den karakter, som finder sted, når man forud for en retslig opgørelse i boligret eller ved almindelige domstole foretager en deponering af sin husleje. Det, der er hensigten med de huslejeaktioner, som er foregået, er at lægge en økonomisk pression bag de forhandlinger, der foregår omkring boligpolitikken.

Det radikale venstre deltog i forårets forlig om at holde udviklingen i boligudgifter i takt